Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

19 päivänä huhtikuuta 2012*

Direktiivi 1999/31/EY — Kaatopaikat — Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Ilman ympäristövaikutusten arviointia tehty päätös kaatopaikan, jolle on myönnetty lupa, toiminnan harjoittamisen jatkamisesta — Luvan käsite

Asiassa C-121/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 24.2.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 8.3.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Pro-Braine ASBL ym.

vastaan

Commune de Braine-le-Château,

Veolia es treatment SA:n

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász (esittelevä tuomari), G. Arestis, T. von Danwitz ja D. Šváby,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.12.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Pro-Braine ASBL ym., edustajanaan avocat J. Sambon,

— Veolia es treatment SA, edustajanaan avocat B. Deltour,

— Belgian hallitus, asiamiehinään T. Materne ja C. Pochet,

— Itävallan hallitus, asiamiehinään A. Posch ja G. Holley,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

— Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver, A. Marghelis ja M. Verheij,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (EYVL L 182, s. 1) 14 artiklan b alakohdan ja tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna 26.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, s. 17; jäljempänä direktiivi 85/337), 1 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Pro-Braine ASBL ym. (jäljempänä Pro-Braine-yhdistys) ja Braine-le-Châteaun kunnanhallitus (collège communal) ja joka koskee mainitun yhdistyksen vaatimusta kumota päätös, jolla myönnetään lupa jatkaa kaatopaikkatoiminnan harjoittamista ”Cour-au-Bois Nord” -nimisessä paikassa voimassa olevan luvan päättymiseen eli 27.12.2009 saakka, kumotaan aikaisemmat toiminnan harjoittamisen ehdot ja määrätään uusista toiminnan harjoittamisen ehdoista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Direktiivin 85/337 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämä direktiivi koskee sellaisten julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

’hankkeella’:

— rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,

— muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen;

– –

’luvalla’:

toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen;

– –”

4 Direktiivin 85/337 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jollei direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on määriteltävä liitteessä II mainittujen hankkeiden osalta:

a) tapauskohtaisesti selvittämällä,

tai

b) jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla,

arvioidaanko tämä hanke 5–10 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää molempien a ja b kohdassa mainittujen menettelyjen soveltamisesta.”

5 Direktiivin 85/337 liitteessä II luetellaan direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hankkeet. Liitteen 11 kohdassa, jonka otsikko on ”Muut hankkeet”, mainitaan tässä yhteydessä muun muassa ”jätteidenkäsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)”.

6 Kyseisessä liitteessä tarkoitettuihin hankkeisiin kuuluvat myös, kuten liitteen 13 kohdasta ilmenee, ”kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai liitteessä II mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle (muut kuin liitteessä I mainitut muutokset ja korjaukset)”.

7 Direktiivin 1999/31 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Lupaehdot”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että:

a) toimivaltainen viranomainen myöntää kaatopaikkaluvan ainoastaan, jos:

   i) kaatopaikkahanke täyttää kaikki tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset, sen liitteet mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista;

   ii) kaatopaikan hoito on siihen teknisesti pätevän luonnollisen henkilön vastuulla; kaatopaikan pitäjien ja henkilöstön ammatillinen ja tekninen kehittäminen ja koulutus on varmistettu;

   iii) kaatopaikkaa hoidetaan siten, että onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten rajoittamiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutetaan;

   iv) luvanhakija on ennen jätteiden käsittelyn aloittamista jäsenvaltioiden antamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen toteuttanut tai toteuttaa tarvittavat toimenpiteet taloudellisen vakuuden tai muun vastaavan muodossa varmistaakseen, että tämän direktiivin säännösten mukaisesti myönnetystä luvasta aiheutuvat velvollisuudet (mukaan lukien jälkihoitoa koskevat säännökset) täytetään ja että 13 artiklassa edellytettyjä käytöstäpoistamismenettelyjä noudatetaan. Vakuus tai sitä vastaava on pidettävä voimassa niin kauan kuin paikan ylläpito ja jälkihoito sitä edellyttävät 13 artiklan d alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa oman harkintansa mukaisesti, että tätä alakohtaa ei sovelleta pysyville jätteille tarkoitettuihin kaatopaikkoihin;

b) kaatopaikkahanke on direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitetun jätehuoltosuunnitelman tai siinä tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien mukainen;

c) ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista toimivaltainen viranomainen tarkastaa kaatopaikan varmistaakseen, että se täyttää asianmukaiset lupaehdot; tämä ei kuitenkaan millään tavalla vähennä kaatopaikan pitäjän lupaehtojen mukaista vastuuta.”

8 Direktiivin 1999/31 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Käytössä olevat kaatopaikat”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen, että kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat jo käytössä, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eivät voi jatkaa toimintaansa, ellei jäljempänä esitettyjä toimia saateta loppuun mahdollisimman pian ja viimeistään kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä:

a) kaatopaikan pitäjän on 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä vuoden kuluessa valmisteltava ja esitettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi kaatopaikan kunnostussuunnitelma, joka sisältää 8 artiklassa luetellut kohdat ja kaatopaikan pitäjän tarpeellisina pitämät korjaavat toimenpiteet tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia;

b) kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätös siitä, voidaanko toimintaa jatkaa mainitun kunnostussuunnitelman ja tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sulkeakseen 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa 8 artiklan mukaisesti;

c) hyväksytyn kaatopaikan kunnostussuunnitelman perusteella toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tarvittavat työt ja määrättävä siirtymäkaudesta suunnitelman toteuttamiseksi. Kaikkien käytössä olevien kaatopaikkojen on oltava tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia, kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä;

_ _”

Kansallinen säännöstö

9 Ympäristöluvasta 11.3.1999 annetun asetuksen (décret relatif au permis d’environnement; Moniteur belge 8.6.1999), sellaisena kuin se on muutettuna 19.9.2002 annetulla asetuksella (Moniteur belge 27.9.2002; jäljempänä 11.3.1999 annettu asetus), 180 §:n 4 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa säädetään seuraavaa:

”– – ennen tämän asetuksen voimaantuloa kaatopaikkatoiminnan harjoittamiseksi myönnetyt luvat pysyvät voimassa vahvistetun määräajan seuraavien edellytysten täyttyessä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyn kaatopaikan pitäjän on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen kuukauden määräajassa tämän asetuksen voimaantulosta kaatopaikan kunnostussuunnitelma, joka sisältää muun muassa seuraavat tiedot:

1) kuvaus kaatopaikan ja sen lisärakennelmien yhteensopivuudesta sovellettavan säännöstön kanssa ja tarvittaessa kuvaus niistä korjaavista toimenpiteistä, jotka tulisi toteuttaa;

2) tiedot kaatopaikan pitäjän ammatillisista, teknisistä ja taloudellisista edellytyksistä jatkaa kaatopaikkatoiminnan harjoittamista ja huolehtia jälkihoitoon liittyvistä velvollisuuksista.

Kaatopaikan pitäjän esittämän kaatopaikan kunnostussuunnitelman perusteella toimivaltainen viranomainen

1) päättää siitä, voidaanko kaatopaikkatoiminnan harjoittamista jatkaa, muuttaen tai tarvittaessa täydentäen toiminnan harjoittamisen ehtoja;

2) vahvistaa jälkihoitoon liittyvät velvollisuudet 59 bis §:n mukaisesti;

3) määrittää tarpeelliset toimenpiteet, jotta sellainen kaatopaikka, jolle ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa, suljetaan mahdollisimman pian.

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Braine-le-Châteaun kunnan alueella sijaitsevan, Cour-au-Bois Nordin kaatopaikan toiminnan harjoittamiselle myönnettiin lupa 7.3.1979 tehdyllä kuninkaan päätöksellä, jota muutettiin 27.12.1979 tehdyllä kuninkaan päätöksellä, kolmeksikymmeneksi vuodeksi myrkyttömien teollisuusjätteiden keräämiseksi.

11 Kyseistä toimilupaakin muutettiin 29.9.1988, jotta kaatopaikka voisi ottaa vastaan muuntyyppisiä jätteitä, kuten kotitalousjätteet ja pysyvät jätteet, minkä seurauksena kaatopaikka luokiteltiin luokkien 2 ja 3 kaatopaikaksi. Sen toimilupa, sellaisena kuin se oli muutettuna, siirrettiin aina kulloinkin kyseessä olleelle kaatopaikan pitäjälle.

12 Office wallon des déchets (Vallonian jätevirasto) pyysi 30.10.2002 Biffa Waste Services SA:ta (jäljempänä Biffa Waste Services), joka harjoitti tuolloin Cour-au-Bois Nordin kaatopaikkatoimintaa, esittämään kyseisen kaatopaikan kunnostussuunnitelman 11.3.1999 annetun asetuksen 180 §:n mukaisesti.

13 Vuonna 2006 Veolia es treatment SA -konserni hankki Biffa Waste Servicesin.

14 Biffa Waste Servicesin esittämän kunnostussuunnitelman perusteella Braine-le-Châteaun kunnanhallitus myönsi 14.5.2008 tekemällään päätöksellä luvan jatkaa kyseisen kaatopaikkatoiminnan harjoittamista 27.12.2009 saakka, kumosi voimassa olleet toiminnan harjoittamisen ehdot ja korvasi ne uusilla toiminnan harjoittamisen ehdoilla.

15 Pro-Braine-yhdistys nosti 18.7.2008 Conseil d’État’ssa kumoamiskanteen mainitusta 14.5.2008 tehdystä päätöksestä.

16 Pääasian kantaja moittii kanteessaan Braine-le-Châteaun kunnanhallitusta pääasiallisesti siitä, että se on tehnyt kyseisen päätöksen alistamatta kyseisen luokitellun laitoksen toiminnan harjoittamista koskevaa hakemusta etukäteen ympäristövaikutusten arviointijärjestelmälle ja erityisesti vaatimatta ympäristövaikutusten arviointia sekä noudattamatta tähän liittyviä aineellisia ja menettelyllisiä muodollisuuksia.

17 Pääasian kantajan mukaan 14.5.2008 tehty päätös on sääntöjenvastainen, sillä 11.3.1999 annetun asetuksen 180 §:n mukaisesti tehty päätös toiminnan harjoittamisen jatkamisesta on direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”lupa” ja luokan 2 kaatopaikat ovat direktiivin 85/337 liitteessä II olevan 11 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja laitoksia, joiden vaikutukset on arvioitava suoraan lain nojalla hankkeiden, joiden vaikutukset on arvioitava, luettelon sekä luokiteltujen laitosten ja toimintojen luettelon vahvistamisesta 4.7.2002 tehdyn Vallonian hallituksen päätöksen (arrêté du gouvernement wallon arrêtant la liste des projets soumis à l’étude d’incidences et des installations et activités classées) 2 §:n mukaisesti.

18 Edellä esitetyn perusteella Conseil d'État on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – direktiivin 1999/31 – – 14 artiklan b alakohdan perusteella tehty lopullinen päätös, joka koskee sellaisen kaatopaikan, jolle on myönnetty lupa tai joka on jo käytössä, toiminnan harjoittamisen jatkamista, – – direktiivin 85/337 – – 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 'lupa'?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään sitä, onko lopullinen päätös, jolla myönnetään lupa jatkaa käytössä olevan kaatopaikan toiminnan harjoittamista ja joka on tehty direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan mukaisesti kaatopaikan pitäjän esittämän kunnostussuunnitelman perusteella, direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”lupa”.

20 Direktiivin 1999/31 14 artiklan, jonka otsikko on ”Käytössä olevat kaatopaikat”, sanamuodosta ilmenee, että jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, jotta kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat jo käytössä, kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, voivat jatkaa toimintaansa ainoastaan, jos niiden pitäjät täyttävät direktiivissä säädetyt vaatimukset.

21 Tätä varten kyseisten kaatopaikkojen pitäjien on valmisteltava ja esitettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi kunkin kaatopaikan kunnostussuunnitelma, joka sisältää direktiivin 1999/31 8 artiklassa luetellut vaatimukset ja kaatopaikkojen pitäjien tarpeellisina pitämät korjaavat toimenpiteet kyseisen direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta direktiivin liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia.

22 Direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdassa säädetään, että kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätös siitä, voidaanko toimintaa jatkaa kunnostussuunnitelman ja direktiivin mukaisesti.

23 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Cour-au-Bois Nordin kaatopaikkatoiminnan harjoittamiselle myönnettiin lupa 7.3.1979 tehdyllä kuninkaan päätöksellä, jota muutettiin 27.12.1979 tehdyllä kuninkaan päätöksellä, kolmeksikymmeneksi vuodeksi eli 27.12.2009 saakka. Asiakirja-aineistosta ilmenee myös, että pääasian kannalta ratkaisevana ajankohtana kyseistä kaatopaikkatoimintaa oli harjoitettu alkuperäisestä luvasta lähtien keskeytyksettä ja ettei toimiluvan voimassaoloaika ollut päättynyt.

24 Kyseistä kaatopaikkatoimintaa harjoittanut yhtiö Biffa Waste Services esitti 23.5.2003 Braine-le-Châteaun kunnallishallinnolle 11.3.1999 annetun asetuksen 180 §:n mukaisesti kunnostussuunnitelman, joka täytti direktiivin 1999/31 14 artiklan vaatimukset.

25 Kunnostussuunnitelman perusteella Braine-le-Châteaun kunnanhallitus myönsi 14.5.2008 tekemällään päätöksellä luvan jatkaa Cour-au-Bois Nordin kaatopaikkatoiminnan harjoittamista voimassa olleen luvan päättymiseen eli 27.12.2009 saakka, kumosi voimassa olleet toiminnan harjoittamisen ehdot ja korvasi ne uusilla ehdoilla.

26 On siis tutkittava, onko tällainen päätös direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”lupa”.

27 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa määritellään ”luvan” käsite siten, että sillä tarkoitetaan ”toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen”. Direktiivissä tarkoitetusta ”luvasta” voi siis olla kyse vain siltä osin kuin toteutettavana on ”hanke”.

28 Direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohtaan sisältyvässä ”hankkeen” käsitteen määritelmässä ei täsmennetä, voidaanko parhaillaan toteutettavien hankkeiden muutoksiakin tai laajennuksiakin pitää ”hankkeina”.

29 Direktiivissä 85/337 tarkoitettuja ”hankkeita” ovat kuitenkin muun muassa sen liitteessä II, johon direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa viitataan, luetellut laitokset ja paikat. Kyseisessä liitteessä II olevassa 11 kohdassa, jonka otsikko on ”Muut hankkeet”, mainitaan tässä yhteydessä muun muassa ”jätteidenkäsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut)”, ja tämä ryhmä kattaa kaatopaikat. Saman liitteen 13 kohdassa sisällytetään tarkoitettuihin hankkeisiin ”kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai liitteessä II mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle – –”.

30 Näistä säännöksistä ilmenee, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kaatopaikan muutos tai laajennus voi olla direktiivissä 85/337 tarkoitettu ”hanke” siltä osin kuin muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle.

31 Kuten unionin tuomioistuin on todennut, sanalla ”hanke” tarkoitetaan töitä tai kajoamista, joilla muutetaan paikan fyysistä olotilaa (asia C-275/09, Brussels Hoofdstedelijk Gewest ym., tuomio 17.3.2011, 20, Kok., s. I-1753, 24 ja 38 kohta).

32 Näin ollen kaatopaikan toiminnan harjoittamista koskevan, voimassa olevan luvan pelkkää uusimista ei voida pitää direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ”hankkeena” silloin, kun kyse ei ole paikan fyysistä olotilaa muuttavista töistä tai kajoamisesta.

33 On siis niin, että siltä osin kuin direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan mukaisesti tehdyn ”lopullisen päätöksen” kohteena oleva ”kunnostussuunnitelma” koskee tällaisen kaatopaikan muutosta tai laajennusta sen fyysistä olotilaa muuttavilla töillä tai kajoamisella ja tällaisesta suunnitelmasta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle, kyseistä päätöstä voitaisiin pitää direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ”lupana”.

34 Pääasian osalta unionin tuomioistuimella ei ole käytössään sellaisia riittäviä tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida 14.5.2008 tehdyn Braine-le-Châteaun kunnanhallituksen päätöksen vaikutuksia Cour-au-Bois Nordin kaatopaikkaan; tällainen arviointi kuuluu joka tapauksessa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

35 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on siis tutkia, myönnetäänkö pääasiassa kyseessä olevan kaatopaikan pitäjän direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan mukaisesti esittämää kunnostussuunnitelmaa koskevassa lopullisessa päätöksessä lupa kyseessä olevan laitoksen tai paikan muutokseen tai laajennukseen sen fyysistä olotilaa muuttavilla töillä tai kajoamisella siten, että tällaisesta muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle, jolloin muutos tai laajennus voi olla direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa ja direktiivin liitteessä II olevan 13 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu ”hanke”.

36 Kun kyseisen tutkinnan yhteydessä arvioidaan sitä, onko kyse merkittävästä haitasta ympäristölle, on otettava huomioon se, että tällaisella lopullisella päätöksellä hyväksytyn kunnostussuunnitelman tarkoituksena on, kuten direktiivin 1999/31 johdanto-osan 26 perustelukappaleesta ilmenee, tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen käytössä olevan kaatopaikan mukauttamiseksi tämän direktiivin säännöksiin ja että kyseinen päätös siis kuuluu ympäristönsuojelupolitiikkaan.

37 Esitettyyn kysymykseen on siis vastattava, että käytössä olevan kaatopaikan toiminnan harjoittamisen jatkamista koskeva lopullinen päätös, joka on tehty direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan mukaisesti kunnostussuunnitelman perusteella, on direktiivin 85/337 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”lupa” ainoastaan silloin, kun kyseisessä päätöksessä myönnetään lupa kyseessä olevan laitoksen tai paikan muutokseen tai laajennukseen sen fyysistä olotilaa muuttavilla töillä tai kajoamisella ja

tällaisesta muutoksesta tai laajennuksesta voi olla direktiivin 85/337 liitteessä II olevassa 13 kohdassa tarkoitettua merkittävää haittaa ympäristölle, jolloin muutos tai laajennus on viimeksi mainitun direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”hanke”.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Käytössä olevan kaatopaikan toiminnan harjoittamisen jatkamista koskeva lopullinen päätös, joka on tehty kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan b alakohdan mukaisesti kunnostussuunnitelman perusteella, on tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”lupa” ainoastaan silloin, kun kyseisessä päätöksessä myönnetään lupa kyseessä olevan laitoksen tai paikan muutokseen tai laajennukseen sen fyysistä olotilaa muuttavilla töillä tai kajoamisella ja tällaisesta muutoksesta tai laajennuksesta voi olla direktiivin 85/337 liitteessä II olevassa 13 kohdassa tarkoitettua merkittävää haittaa ympäristölle, jolloin muutos tai laajennus on viimeksi mainitun direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”hanke”.

Allekirjoitukset